

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.529 van 27 mei 2011
in de zaak A. 199.449/X-14.688.**

In zake : 1. Jeroen PEETERS
 2. Britt PIERAETS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Anne Sobrie
 kantoor houdend te 3012 WILSELE
 Albert Woutersstraat 126
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sven Vernailen
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 8 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 29 september 2010 van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken waarbij wordt vastgesteld dat, in het algemeen belang, voor de herinrichting van de doortocht Elewijt, de onroerende goederen op het grondgebied van de gemeente Zemst onmiddellijk in bezit moeten worden genomen, dat de onroerende goederen worden onteigend overeenkomstig de bepalingen van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte en “waarbij besloten werd over te gaan tot de onmiddellijke inbezitname van een deel van het onroerend goed van verzoekers”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswaert heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 mei 2011.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anne Sobrie, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Olivier Verhulst, die loco advocaat Sven Vernaillen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswaert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partijen wonen aan de Tervuursesteenweg 649 te Elewijt.

3.2. Bij het thans bestreden besluit van 29 september 2010 van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken wordt beslist dat in het algemeen belang, voor de herinrichting van de doortocht Elewijt, de onroerende goederen op het grondgebied van de gemeente Zemst onmiddellijk in bezit moeten worden genomen, dat die onroerende goederen op het bijbehorende plan 16DB G 000209 00 geel zijn ingekleurd en dat de onroerende goederen,

aangeduid op dit plan, worden onteigend overeenkomstig de bepalingen van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte.

3.3. Hoewel volgens het bijgevoegde rooilijn- en onteigeningsplan Serge Meunier en Cindy De Muer eigenaar zijn van de inneming nr. 11, worden zowel door de gemeente Zemst als door het agentschap Wegen en Verkeer de verzoekende partijen als eigenaar beschouwd.

3.4. De bestreden onteigeningsmachtiging blijkt te kaderen in een project met betrekking tot de heraanleg van de N227/Tervuursesteenweg op het grondgebied van de gemeente Zemst (Elewijt). De heraanleg houdt onder meer de aanleg van vrijliggende fietspaden in, het wijzigen van het tracé van de weg, het aanpassen van de riolering, een wijziging van de ligging van parkeerplaatsen en dergelijke meer.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringen zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

5.1. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5.2. De verzoekende partijen zetten het moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteen als volgt:

“Met de uitvoering van het aangevochten Ministerieel Besluit is op de datum van het indienen van huidig verzoekschrift nog geen aanvang genomen.

Aangezien de tenuitvoerlegging van het Ministerieel besluit een moeilijk en ernstig te herstellen nadeel zal berokkenen aan verzoekers.

Immers, de tenuitvoerlegging van het Ministerieel besluit d.i. de definitieve onteigening van 26 ca, is een permanent resultaat hetwelk enkel zeer moeilijk hersteld kan worden.

Immers het herstel in de vorige toestand is geen evidentie.

Er dient dan ook nog (op) gewezen te worden dat onteigening onvermijdelijk een ernstige inbreuk vormt op het rustig woongenot van verzoekers.

Dat verzoekers immers door het verdwijnen van de parkeerplaatsen op eigen terrein geen enkele mogelijkheid tot parkeren meer zullen hebben in de onmiddellijke omgeving gezien de 4 parkeerplaatsen openbaar zijn en geen waarborg tot parkeermogelijkheid geven voor verzoekers.

Er mag evenmin vergeten worden dat de woning een ernstige minwaarde zal krijgen door het verdwijnen van 2 parkeerplaatsen en het verdwijnen van de voortuin, die een rustig genot betekent als afscheiding van de straat.

Aangezien eens de vergunde werken uitgevoerd, na de vernietiging van het besluit, een herstel van het aangevoerde nadeel moeilijk te verkrijgen zal zijn”.

5.3. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en van de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te

herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

5.4. De verzoekende partijen voeren samengevat aan dat zij ingevolge de tenuitvoerlegging van het aangevochten besluit voor 26 ca zullen worden onteigend, hetgeen zeer moeilijk kan worden hersteld, dat de onteigening een ernstige inbreuk vormt op hun rustig woongenot, dat er voor hen geen parkeermogelijkheid wordt gewaarborgd en dat hun woning een ernstige minwaarde zal krijgen door het verdwijnen van twee parkeerplaatsen en van de voortuin.

5.5. Er dient te worden vastgesteld dat al de door de verzoekende partijen aangevoerde nadelen hun rechtstreekse oorzaak vinden in de realisatie van de onteigening.

5.6. Het thans aangevochten besluit heeft evenwel enkel de verklaring van openbaar nut van de verwerving van de betrokken gronden en de machtiging tot onteigening met mogelijke toepassing van de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte tot voorwerp.

De door de verzoekende partijen aangevoerde nadelen vinden derhalve hun rechtstreekse oorzaak, niet in het aangevochten besluit, maar in de onteigening van de betrokken innemingen. De verzoekende partijen zullen evenwel pas uit hun eigendom worden ontzet wanneer de vrederechter de onteigening zal hebben toegestaan. De vrederechter kan die onteigening pas uitspreken en de provisionele vergoeding slechts bepalen nadat hij het aangevochten besluit zowel op de interne als op de externe wettigheid heeft getoetst. De verzoekende partijen zullen de wettigheidsbezwaren die zij thans aanvoeren nog kunnen doen gelden voor de vrederechter. Deze zal er uitspraak over moeten doen en, indien zij gegrond worden bevonden, zal het risico van het verlies van eigendom alsnog afgewend kunnen worden. Zonder te moeten nagaan of de dreiging van het verlies van het betrokken eigendom een ernstig nadeel betekent voor de verzoekende partijen, dient alleszins te worden vastgesteld dat deze geen moeilijk te herstellen karakter heeft in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

5.7. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
zevenentwintig mei 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad, wnd. voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Johan Bovin